

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
16-17 лютого 2024**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

Список використаних джерел:

1. Психологічні аспекти професійного вигорання серед медичних працівників – погляд на проблему / С. М. Андрейчин, Н. А. Бількевич, І. І. Ганьбергер [та ін.] // Сучасні здоров'язбережувальні технології : монографія / за заг. ред. проф. Ю. Д. Бойчука. – Х. : ХНПУ ім. Г. С. Сковороди, 2018. – С.122–129.
2. Собченко, А.А., Мельник, В.Г., Бойко, Ю.М., & Залапко, Н.С. Можливості застосування симуляційних технологій в підготовці офіцерів запасу медичних сил збройних сил України. Головний редактор, 206.
3. Warriar V, Pradhan A. A Narrative Review of Interventions to Teach Medical Students How to Break Bad News. Med Sci Educ. 2020 Jul 17;30(3):1299-1312. doi: 10.1007/s40670-020-01015-x. PMID: 34457793; PMCID: PMC8368663.

ДОСВІД ПРОВЕДЕННЯ СИМУЛЯЦІЙНИХ ТРЕНІНГІВ З ЛІКАРЯМИ-ІНТЕРНАМИ ЗА ФАХОМ «МЕДИЦИНА НЕВІДКЛАДНИХ СТАНІВ»

Льовкін О.А., Лукашенко Л.В., Романова К.Б., Скоба І.А.

*Запорізький державний медико-фармацевтичний університет,
м. Запоріжжя*

Вступ. Рішити проблему якісного оволодіння практичними навичками та командної роботи при наданні екстреної медичної допомоги дає симуляційне навчання. Симуляційне навчання в медицині – обов'язковий компонент професійної підготовки, що використовує модель професійної діяльності з метою надання можливості кожному лікарю-інтерну виконати професійну діяльність або її елемент відповідно до професійних стандартів або правил надання медичної допомоги. Заняття може проводитися у вигляді симуляційних тренінгів та складатися з таких частин як: підготовчий етап (стосується всіх дій, які відбуваються до початку симуляції та включає визначення цілей, завдання, вимог до знань і практичних навичок, потреб для даного тренінгу; розробки симуляційного сценарію; проведення початкового тестування, вступного інструктажу); етап моделювання (безпосереднє виконання навчального завдання); етап дебрифінгу та зворотного зв'язку; етап оцінювання успіху тренінгу в досягненні цілей.

Основна частина. У між кафедральному тренінговому центрі Запорізького державного медико-фармацевтичного університету в 2023-2024 навчальному році проводились симуляційні тренінги з лікарями-інтернами за фахом «Медицина невідкладних станів».

Викладачами-інструкторами були розроблені оціночні чек-листи сценаріїв для лікарів-інтернів з невідкладних станів (розширена серцево-легенева реанімація у дорослих, анафілаксія, гостра дихальна недостатність та інші) та використовувались сучасні манекени-симулятори з додатковим обладнанням. Під час симуляції викладач-інструктор робив «підказки»отримувачам освіти за допомогою зміни показників манекенів (частоти серцевих скорочень, артеріального тиску, сатурації, серцевого ритму, частоти дихальних рухів та інші) в залежності від сценарію невідкладних станів.

Дебрифінг був обов'язковим ключовим етапом для прояснення та затвердження нового розуміння та досвіду, що були набуті під час симуляції інтернами. На початку де брифінгу викладач-інструктор звертав особливу увагу на емоційний стан лікарів-інтернів, пов'язаний з обміном особистих вражень, емоційною розрядкою, виходом з ролі і розслабленням. Протягом дебрифінгу проводили детальний аналіз подій, розбір позитивних моментів і помилкових дій. Під час даного етапу учасники аналізували свої дії, визначали успішні та невдалі моменти. На основі проведеного аналізу оцінювалась якість допомоги і відповідність сучасним алгоритмам, а також визначали потребу в зміні існуючих практик. Всі учасники брали активну участь у дебрифінгу, маючи можливість пояснити свої дії, розповісти про труднощі, з якими зіштовхнулись під час виконання сценарію, та задавали питання, які виникли. Однією з цілей де брифінгу було також сприяння рефлексії(свідомому осмисленню інтерактивного досвіду). При рефлексії здійснювався аналіз, переосмислення події та створювались нові знання, які потім можна буде застосувати в реальних умовах. Дебрифінг обов'язково закінчувався на позитивній ноті.

На завершальному етапі симуляційного тренінгу узагальнювався отриманий досвід, складався короткий огляд отриманих умінь і навичок. Також проводилось заключне тестування та анкетування лікарів-інтернів.

Висновки: 1. Симуляційне навчання є обов'язковим компонентом професійної підготовки лікарів-інтернів медичних вищих.

2. Симуляційні центри є важливою структурою у професійної підготовки лікарів-інтернів.

3. Перевагами симуляційного навчання в медицині можна вважати: велика кількість повторів для відпрацювань навичок; можливість відпрацювання дій при різних невідкладних станах; розвиток як індивідуальних умінь і навичок, так і командної взаємодії.

Список використаних джерел:

1. Запорожан В.М., Тарабрін О.О. Симуляційна медицина. Досвід. Здобуття. Перспективи. Практичний порадник. Суми ПФ «Видавництво «Університетська книга», 2018. 240 с.
2. Льовкін О. А.Базові, спеціалізовані практичні навички та алгоритми з надання екстреної медичної допомоги: навчальний посібник / О. А. Льовкін, В. І. Перцов, С. П. Мирний. – Запоріжжя, 2020. – 170 с.

ВИКОРИСТАННЯ СИМУЛЯЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ НА ЕТАПІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ

**Макар О.Р., Соломенчук Т.М., Флуд В.В.,
Галькевич М.П., Лабінська О.Є.**

*Львівський національний медичний університет
імені Данила Галицького, м. Львів*

Світові тенденції розвитку медичної освіти базуються на розумінні ключової ролі освітнього процесу, а також на принципах відповідальності освіти перед суспільством; на широкому і відкритому доступі до сучасних технологій, як на додипломному, так і післядипломному етапі. Прослідковується чітка тенденція зміщення акцентів на практичну орієнтованість засвоєних знань та контролю отриманих практичних навичок та вмінь, широке запровадження імітаційних технологій навчання. Поштовхом до цього стала зосередженість світової медичної спільноти на проблемі лікарських помилок і необхідності підвищення безпеки пацієнтів.

Під час імітаційного навчання пріоритетом є відпрацювання певного алгоритму поставленого медичного завдання, у процесі якого допускається допущення помилок при наданні медичної допомоги, щоб студент відчув усю міру своєї відповідальності. Важливим є те, що симуляційне навчання дозволяє значно покращити і розширити навчальний процес, бо за допомогою імітаційних технологій можна змоделювати будь-яку клінічну ситуацію, будь-який патологічний стан, не залежно від можливості спостерігати їх в реальному житті. І хоча симуляційне навчання не може повністю замінити контакту із реальним пацієнтом, воно є ефективним засобом відпрацювання необхідних практичних навичок і формування клінічного мислення у студентів і молодих фахівців.

Навчання з використанням симуляційних технологій на післядипломному етапі методологічно відрізняється і максимально спрямоване на вдосконалення клінічного мислення у молодих